

גם רבו ומורו הגאון האדיר רבי טעבל'י זעהמאן אבד"ק דוקלא הסמיכו, ואף נסע עמו לרודניק לחזקו ולתמכו במעמד הרבנות^(ח).

רבי זלמן לייב שהתעטר בעטרת הוראה ונסמך לשרת בקודש בקהילת רודניק עודו בימי בחרותו, לא מיהר להתיישב ישיבה של קבע בביתו ובקהילתו. נפשו צמאה לקנות דעת ולמצות מדותיהם של עוד מחכמי הדור וצדיקיו, ותכופות ביתת רגליו למעונות אריות. אלא שמחמת מצות כיבוד אם^(ט) היה שב ופוקד את עירו וקהילתו, ואז ענה ופסק בזקן ורגיל והשיב כהלכה. וכפי שהעיד על עצמו לימים "בעודני בימי בחרותי שימשתי כרב בעירנו רודניק"^(כ).

בשנת תרפ"א בא בברית האירושין עם בתו של הגה"ק בעל 'עצי חיים' מסיגעט,

יח. ספר לפיד האש ח"א עמ' נ"ג.

יט. בשיעורי חורש"י פרשת אח"ק תשכ"ד ופרשת קדושים תשל"ח חזר כ"ק אדמו"ר זי"ע על דברים שזרזו הגה"ק מראדומישראל אודות כיבוד אם – היה זה אחר שהתאוננה אמו הרבנית אצל הגה"ק הנ"ל כי בנה מחמת התמדתו ממעט בשינה, ואין לו אב שישגיח עליו – וזל"ק "וכן שמעתי מפיו הק' של הגה"ק מראדומישראל זי"ע שבימי ילדותו נתייתם מאביו, וכבר היה מפורסם אז לעילוי גדול, והביאתו אמו האלמנה לפני זקה"ק מצאנו זי"ע שיבחן את ידיעותיו. כשנפרד ממנו פנה אליו זקה"ק ואמר לו, הנני מצוך שלשה דברים, שתתפלל תמיד רק מתוך הסידור – וכן אני ג"כ נוהג לצוות לנערים להתפלל מתוך הסידור, מאז ששמעתי זאת מפיו קדשו – תלמוד הרבה גמרא עם פירוש הר"ן, ותשמע לכל אשר תאמר אליך אמך, כי מובא במדרש ששלמה המלך זכה למלוכה מפני שכיבד את אמו. והרבה יש ללמוד מדברים אלו שציוה זקה"ק לנער עילוי כמותו שכבר ידע אז מחצית ממסכתות הש"ס בע"פ. ובפשטות י"ל דווקא משום שידעו לעילוי וחרף, חשש שמא כשתצווהו אמו למעט מלימודו בשעות הלילה המאוחרות לצורך בריאותו או כדו', יאמר בלבו שאינו צריך לשמוע לדבריה, על כן עמד והזהירו על כבוד אמו, והוסיף לומר לו שגם שלמה המלך שנאמר עליו [מלכים א' ה, יא] ויחכם מכל האדם, לא זכה למלוכה כי אם בעבור שנוהר בכבוד אמו", עכד"ק. וראה גם בקונטרס הצוואה בשפע חיים מכ"ת ח"ו עמ' כ"ו כנ"ל.

וראה בטאון בחצרות החיים חוברת י"ח "בימי בחרותו היה מדקדק מאד לכבד את אמו ולהיות לעזר לה בכיבוד הבית, וכן כשכבר נתמנה לרב בקלויזנבורג, והיה נוסע פעמים רבות לרודניק לקיים מצוות כיבוד אם, היה מתאמץ לעזור לה. אולם כיון שנפסק בשו"ע שאם נתמנה אדם פרנס על הציבור אסור לו לעשות מלאכה בפני שלשה, לכן היה מוריד התריסים שלא יראו האיך הוא מנקה ומכבד את הבית".

כ. שיעור חורש"י פרשת וארא תשמ"ב. ואגב הדברים מספר מילי דתמיהא ששאלו איזה איש המוני וזל"ק שם "ניגש אלי איזה יהודי בביהמדר"ר כשאוחז התפילין של יד בידיו ואמר לי שאינו זוכר אם התפלל כבר ועומד לחלצו, או עומד הוא לפני התפילה ועומד להניחו. ופסקתי לו שאחר תפילה כזאת שהתפלל כל הפסוקי דזמרה ואינו זוכר, יכול להתחיל ולהתפלל מחדש".